

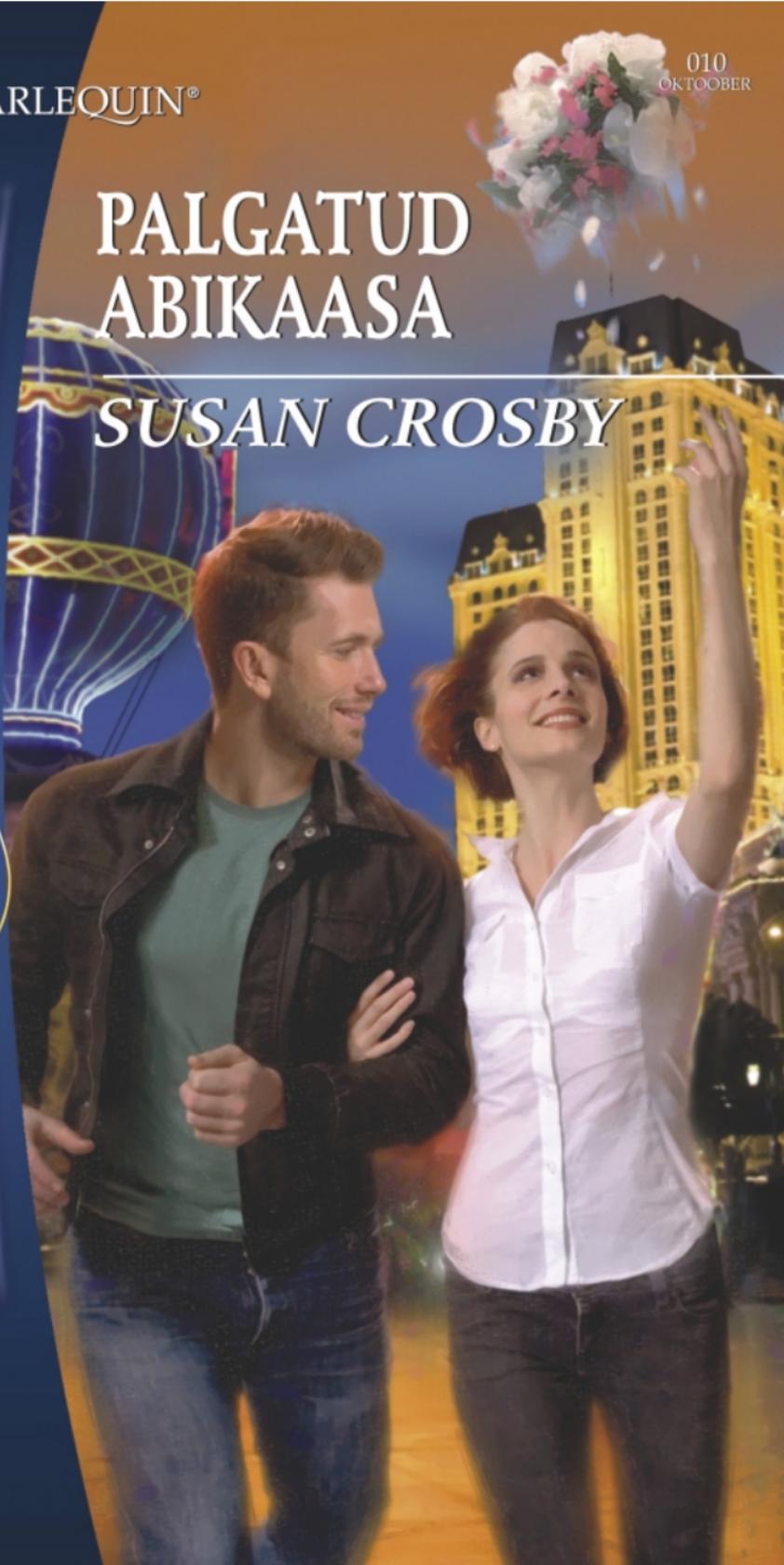
HARLEQUIN®

010
OKTOBER

PALGATUD ABIKAASA

SUSAN CROSBY

Emmas

Susan Crosby
HUSBAND FOR HIRE
2011

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Anu Rooseniit
Korrektor Inna Viires

© 2011 by Susan Bova Crosby
© 2011 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

E10231011
ISBN 978-9949-25-122-3

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Esimene peatükk

„Ma teadsin seda,” ütles Gavin Callahan, sihtides kahvliga oma õde Shanat. „Ma teadsin, et sul on minu lõunale kutsumiseks mingisugune tagamõte.”

Sacramento kesklinna bistroo kihas lõunatajatest, kelle hääled väikeses ruumis kajasid. Gavin oli täielikult nautinud maitsvat Cobbi salatit – kuni Shana pommi heitis.

„Kuula mind ära, enne kui mõtte täielikult kõrvale heidad,” lausus Shana, lükates kuldblondide juukseid näo eest ära. „Sa peaksid ainult kaks päeva teesklema, et oled kellegi abikaasa. See on kõik. Kaks lühikest päeva sinu elust. No kuule, Gavin, mille muuga sul ikka tegelda on? Sul on töölt puhkus. Sa oled vallaline. Võid vabalt tulla ja minna. See võib lõbus olla.”

„See ei paku mulle mitte mingisugust huvi. Ja ma võtsin puhkuse põhjusega, Shana.”

„Palun, palun, palun,” anus naine. „Sa võitsid keskkoolis näitlemisauhindu. Sa olid osav! See on lõbus *ja* sa osutaksid mulle teene, tänu millele võib minu karjäär agentuuris tuule tiibadesse saada. Ma tõesti palun, Gavin. Sa ju tahad aidata üksikema, kes pisitüdrukut raskustega kasvatab, eks ole? Omaenda armsat õetütart...”

Gavin naeris tema dramaatilise lunimise peale. Õde oli kakskümmend üheksa, viis aastat temast noorem. Nad ei olnud üles kasvades just eriti lähedased olnud ning olid

teineteist alles hiljuti üle kümne aasta taas näinud, kuigi see ei olnud tema süü olnud.

„Sa ju tead, mida ma olen viimase aasta jooksul üle elanud,” lausus mees. „Mind rünnati piisavalt paljude valedelga, et teaksin, et ei taha ise vabatahtlikult üheski vales osaleda. Lisaks austan ma abieluinstitutsiooni. Ja veel üks asi – kuidas sinu meelest suudab keegi abielus olemist edukalt teeselda, kas või kaks päeva?” Ta raputas pead. „Jätan vahele.”

Shana sirutas üle laua ja haaras vennal käest. „Ma mõtlen seda tõsiselt, kui ütlen, et see tuleks mu karjäärile kasuks,” lausus ta siiralt. „Julia Swanson – ajutiste töötajate agentuuri omanik – on meeleheitel. Kui suudan leida mehe, kes selle tööotsa vastu võtab, mõtleb ta kõige paremate tööde puhul esmajärjekorras minu peale. Mida rohkem ma raha teenin, seda vähem sõltun kellestki teisest. Ma tahan iseseisev olla, Gavin.”

„Kas sa laskud nüüd emotsionaalse väljapressimiseni?” küsis mees, kuigi tema süda tõmbus õige pisut kokku.

„Kas see toimis?” Shana ilme oli lootusrikas ja ootav, tema silmis välkus just piisavalt üleannetust, et Gavinit naeratama panna.

Gavin võttis õde silmitsedes lonksu vett ja lasi tal oodata. Viimaks sõnas ta: „Ma saan selle Julia Swansoniga kokku ja vaatan, mis ta räägib.”

Shana hüppas püsti ja jooksis teisele poole lauda venda kallistama, pigistades temast peaaegu kogu õhu välja.

„Ma ei luba midagi,” ütles Gavin rangelt.

„Julia suudab veenda igaüht ükskõik mida tegema.” Shana paistis uuesti toolile istudes endaga väga rahul ole-

vat. „Sul on temaga kell üks kokkusaamine, nii et söö kiiresti lõuna ära.”

„Sa oled endas ikka väga kindel,” ütles mees, andes teenindajale arve toomiseks märku.

„Alati tuleb valmis olla, eks ole,” vastas õde. „Tema kontor asub teisel pool tänavat oleva maja kolmandal korrusel. Ma tulen sinuga kaasa.”

„Sa oled juba piisavalt teinud, tänan väga. Edasi saan ise hakkama.”

Shana krimpsutas talle nina. „Helista igal juhul, kui oled midagi otsustanud, eks?”

„Sa saad esimesena teada.” Nad kõndisid välja. Shana osutas hoonele. „Ära liiga palju looda,” sõnas Gavin ning kallistas siis teda, tundes kergendusega paari kilo, mis õde oli hiljuti juurde võtnud. Ta oli küll endiselt liiga peenike, aga seegi oli edasimineki.

Gavin läks agentuuri Teie Teenistuses kontorisse, see oli kõrgema klassi kontori- ja majapidamistöötajate vahendamise firma. Viimased paar kuud oli Shana ajutisi töötusi teinud just selle agentuuri vahendusel – millele kliendid olid pannud hüüdnimeks „Palgatud naisukesed”. Tema, mõtles Gavin, oleks küll „Palgatud abikaasa”. Ta mõtiskles, kas agentuuri hüüdnime on ka varem niimoodi pea peale pööratud.

„Preili Swanson tuleb kohe teie juurde,” ütles ilus brünett neiu vastuvõtulauas Gavinile, kui ta oli vaiksesse maitsekalt sisustatud kontorisse sisenenud. „Palun tundke end mugavalt.”

Kuigi ooteruumi oli mitu tooli pandud, ei suutnud Gavin istuda. Selle asemel uitas ta akna juurde, millest avanes

vaade kihavale tänavale. Ta peaaegu et tundis energiat – enamalt jaolt negatiivset – enda sees särisemas. Talle ei meeldinud, et teda sellisesse olukorda seati. Ta tahtis, et Shana oleks edukas, aga...

„Tere, Gavin,” lausus siidine naisehää! tema selja taga. „Mina olen Julia Swanson. Astuge palun sisse.”

Naine oli eatu ja elegantne, rõhutatult tagasihoidlikust tuhklondist krunnist salveirohelise kostüümi ja kümnesentimeetriste kontsadeni välja, mille abil ta jäi vaid mõne sentimeetriga Gavini meeter kaheksakümne kahesele pikkusele alla. Ta järgnes naisele tolle kabinetti. Laia mahagonist laua taga seinal oli firma logo koos sõnadega *Kui vajad isiklikku lähenemist...*, mis olid kirjutatud kuldsete tähtedega – seegi oli stiilne ja tagasihoidlik, nagu kõik muu Julia Swansoni äri juures.

„Võtke istet,” lausus naine, kui ta oma laua taha istus.

„Täna,” sõnas Gavin, heites pilgu kabineti akna poole. „Ma olen nii kaua San Franciscos elanud, et olen unustanud, et ka Sacramentol on olemas oma iseloomulik vaade.”

„Ma armastan seda linna. See on suurlinn, aga tundub, nagu see oleks üks väike naabruskond.” Ta avas oma laual kausta. „Teie õde ei liialdanud.”

„Tundes Shanat, ei ole ma kindel, kas tahan, et te seda selgitaksite.”

Julia naeratas. „Ta ütles, et te olete pikk, nägus ja blond nagu surfar.”

„Surfar?” Ta libistas sõrmedega läbi juuste, mis vajasid juba ammu lõikust. „See on vist kättemaks selle eest, et ma teda lapsest saadik Kuldkiharaks olen kutsunud.”

„Ma mõistan, et teiesugune mees ei võtaks endale kunagi taolist ajutist töötasa ega isegi vajaks seda,” sõnas Julia. „Selle eest makstakse hästi, aga usun, et see ei ole teie jaoks oluline. Tõtt-õelda osutaksite mulle teene, kuigi te ei võlgne mulle midagi.”

„Vastupidi. Shana on õitsele löönud sellest ajast peale, kui ta siin agentuuris tööle hakkas. Mu õde Dixie ja mina oleme tänulikud. Selle eest võib teenet osutada küll. Mistõttu ma vähemalt vestlen teiega.”

„Tänan teid selle eest. Kunagi andis keegi mulle võimaluse. Seda ei unusta ma iialgi.”

Ka Gavinile oli siin-seal võimalusi antud. Talle meenus, kui tänulik ta oli olnud ja kuidas ta oli püüdnud võimalusel helduse eest tasuda.

„Ma imetlen Shanat,” ütles Julia. „Ta on uskumatult töökas, aga samas ka paindlik, mis on sellel alal sageli veel olulisem omadus. Milliste sõnadega võiks teid kirjeldada, Gavin?”

„Mind on süüdistatud selles, et töötan ööpäev läbi, mis ei ole tõsi. Pigem kaheksateist tundi ööpäevas. Minu töövaldkonnas on paindlikkus samuti äärmiselt tähtis omadus.” Ta kehitas õlgu. „Kas te mõistate, et olen siin vaid selle pärast, et Shana anus mind? Töötas ise mind tegelikult ei huvita, eriti valetamise osa. Ma kahtlen, kas saaksin sellega hakkama.”

Julia seadis end mugavamalt sisse, kerge naeratus näol. Gavin oskas tavaliselt hästi naiste vanust ära arvata, aga see naine võis olla mitu aastat alla neljakümne või üle selle.

„Sama siin, Gavin. Mina ei ole teie suhtes veel samuti päris kindel, vaatamata teie õe hiilgavale soovitusel. Ma leidsin internetist teie kohta üsna palju infot.”

Gavin ootas, et naine edasi selgitaks, aga Julia jättis selle teema õhku rippuma.

„Oletan, et ma läbisin kadalipu, muidu ei oleks ma nii kaugele jõudnud,” lausus mees.

„Ainuke plekk teie taustal oli teie hiljutine kohtuasi, aga see on lahendatud, nagu näen. Küll aga on mul vaja teie nõusolekut, et teha päring teie krediidiinfo kohta, enne kui teid kliendile soovitan. See kõneleb inimesest palju, mõistate?”

„Minu „hiljutine kohtuasi”,” kordas Gavin, mõeldes, kui kaua aega läheb, et sellele mõtlemine enam haiget ei teeks. „Lahendatud, aga mitte unustatud. Kas teie kliendile on samuti taustauuring tehtud? Ma ei taha muretseda selle pärast, et ta võib minu vooruslikku loomust ära kasutada.”

Julia naeris vaikselt. „Jah, tema tausta on põhjalikult uuritud. Ta jätab paberil ja päris elus väga korraliku inimese mulje, kui välja arvata...”

Gavin ootas, et naine jätkaks, kuni ta ei suutnud vaikust rohkem välja kannatada. „Kui välja arvata?”

„Ma püüan õiget sõna leida. Ta on meeleheitel, aga arvan, et see on nii ainult hetkel, mitte kogu aeg. Arvan, et teie oskate inimesi üsna hästi hinnata, nii et saage kokku ja vaadake ta oma silmaga üle.”

Gavini meelest oli huvitav, et Julia nimetas klienti meeleheitlikuks. Shana oli niimoodi Juliat kirjeldanud, kuid selle

jaheda, rahuliku naise puhul ei viidanud miski meeletehetele. „Ja kui ma tööd vastu ei võta?”

„Meil on üheksa päeva aega. Küll ma kellegi leian. Võib-olla mitte inimese, kes tingimustele nii hästi vastab kui teie, aga see ei ole ju enam teie mure, eks ole?”

Oi, Julia oli osav. Nurruv teerull. Gavin mõistis, miks naine oli edukas, eriti jõukate klientide seas, kelle jaoks sarm ja hea maitse olid väga tähtsad.

„Olgu peale. Ma vestlen temaga,” ütles Gavin midagi enam lubamata.

Julia ulatas talle kaks blanketti. Üks andis loa teha krediidiinfopäring, teisele oli juba kantud nimi Rebecca Sheridan ning aadress. „Ma helistan kokkusaamise tühistamiseks teile mobiilile, kui teie krediidiinfopäringust ilmneb midagi sobimatut. Kui mitte, siis ta on kell kuus kodus. Ma annan talle teada, et ta võib teid oodata. Oleksin tänulik, kui helistaksite ja jätaksite teate, kui teie vestlus on lõppenud.”

„Loomulikult.”

Nad tõusid püsti ja surusid kätt, nende pilgud kohtusid. Gavin mõtiskles, mis lugu oleks naisel rääkida. Julial ei olnud abielusõrmust. Tema laual ei olnud ühtegi isiklikku fotot. Naistel on tavaliselt pilte, eriti lastest.

„Aitäh, Gavin. Shana on preemia ära teeninud.”

„Ma ei ole jah-sõna öelnud.”

Julia naeratas aeglaselt. „Veel mitte.”

Gavin jättis hüvasti ning lahkus kontorist treppe mööda, soovimata lifti oodata. Ta astus aprilli lõpu päeva, hingates normaalselt esimest korda... noh, aasta jooksul, kui

päris aus olla. Lõpuks ometi sai ta keskenduda millelegi muule peale iseenda.

Selle eest võis ta oma kasutatavat väikest öde tänada. Võib-olla kunagi ta ka teeb seda.

Becca Sheridan hakkas hiljaks jääma. Nagu ülejäänud kaastöötajad, lahkus temagi töölt harva enne kella seitset õhtul. Täna oli tal kell kuus kokkusaamine, mis tähendas, et tal oli vaid viisteist minutit aega, et jalutada kesklinna kõrghoones asuvasse korterisse ja pisut koristada, enne kui kandidaat kohale saabub. Gavin, meenus talle. Gavin Callahan.

Kena nimi, otsustas ta. Kõlas professionaalselt.

Suki Takeda nõjatus Becca ukseavas vastu piita. „Kas oled elevil?”

„Ma ei suuda uskuda, et ma selle vembuga kaasa lähen.”

„See paneb su vendi sind rahule jätma, eks ole?”

„Kui ma suudan neid veenda, et see on tõsi.” Becca heitis parimale sõbrannale kahtleva pilgu ning haaras siis portfelli. „Tead ju küll neid. Nad on loomu poolest kahtlustavad.”

„Kui sa suudad Ericut veenda, jäävad ka ülejäänud kolm seda uskuma.” Suki vaatas enda ümber ringi nagu spioon, lühike musta värvi hobusesaba kiiretest liigutustest hüplemas. „Sa langetasid õige otsuse, kasutades agentuuri, selle asemel et küsida mõne siinse kuti abi.”

„Ma ei saanud sellega riskida. Nii on tegemist lihtsalt äriasjaga. Ei mingeid sidemeid. Ei mingeid tagasilööke.”